

Ο «Λάζαρος» του χωριού μου (Μιχάλης Μιχαλακόπουλος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Αγγελής δεν ήταν μεγάλος. Δεν ήταν βέβαια και μικρός. Ε, γύρω στα 70. Δεν ήταν αρρωστιάρης. Δεν ήταν βερεμιάρης.

Απρόσμενα έπεσε στο κρεβάτι. Δεν έτρωγε. Δεν έπινε. Δεν κουνιόταν. Δεν άνοιγε τα μάτια. Δεν μίλαγε.

Έπεσε του «θανατά», όπως έλεγαν, σε ανάλογες περιπτώσεις, στο μικρό μου χωριό, το Σταυροδρόμι Γορτυνίας. Ρε Αγγελή, του έλεγαν οι συγγενείς, οι γειτόνοι. Ρε πατέρα, τα παιδιά του, σε πονάει τίποτα, μίλα μας, μάς ακούς; Ο Αγγελής έμενε ασάλετος. Με αριές αδύναμες αναπνοές. Με πρόσωπο κατακίτρινο, που έπαιρνε με τις ώρες το γνωστό θανατερό χρώμα.

Ο γιατρός που τον εξέτασε δεν άφησε ελπίδες για καλύτερηψη. Ο παππούλης, δεν μπόρεσε να του δώσει τη Θεία Μετάληψη. Ειδοποιήθηκαν οι μακράν της ... Βηθανίας βιούντες. Η Μάρθα, η παντοπώλισσα, πρόσφερε δωρεάν τα σανίδια. Ο Χατζηπάνος, ερασιτέχνης φερετροποιός, ανάλαβε δωρεάν να μοντάρει το κουτί. Ο Μιχαλιός δήλωσε ότι είναι πανέτοιμος για το ... χωματουργικό μέρος. Η θεία Φανιώ, η νεωκόρισα, ξαδέρφη του Μπαρμπαγγελή, καταστενοχωρημένη, πήγε να ετοιμάσει την εκκλησία. Οι γυναίκες του χωριού έβγαλαν τα σκούρα για να είναι έτοιμα την ώρα της πένθιμης καμπανοκρουσίας. Ο δάσκαλος ζητούσε συνεχή ενημέρωση για να ρυθμίσει ανάλογα το ωρολόγιο πρόγραμμα. Δύο γειτόνοι μπήκαν στο κατώι για να ελέγξουν το πάτωμα μη γίνει κανά κακό από τον πολύ κόσμο. Όλα ήσαν έτοιμα, κατά τα ήθη, κατά τα έθιμα, κατά τις περιστάσεις...

Η Λούλα, η Φουσκαρογιώργαινα, η περιβολάρισσα, ήταν γειτόνισσα. Έστιψε κάτι πορτοκάλια και μπήκε στην ... «εντατική». Οι «Μάρθες» και οι «Μαρίες» προσπάθησαν να την αποτρέψουν, κάτι σαν το Ευαγγελικό «Τεταρταίος γαρ εστί», αλλά η Λούλα τις αγνόησε και κάθισε δίπλα στον «θνήσκοντα». Με το κουταλάκι έρριχνε λίγο-λίγο το χυμό, στο στόμα του. Με υπομονή και επιμονή. Στις δύο ώρες και πριν σβήσει και η τελευταία σπίθα ελπίδας, πρόσεξε κάποια ελάχιστη κίνηση

στα χείλη. Σε μία ώρα ακόμα ο Μπαρμπαγγελής ανακάθισε στο κρεβάτι και απορημένος ρώτησε : «Λούλα γιατί μαζευτήκατε ούλοι εδώ»;

Από την ώρα εκείνη, ο Μπαρμπαγγελής, ήταν γνωστός με το όνομα Λάζαρος, μέχρι που πέθανε πραγματικά, το 1964!. Φαίνεται ότι ήταν φίλος του Χριστού, όπως ήταν και ο πραγματικός Λάζαρος του Ευαγγελίου!